

De prijzen van diensten van loopleegers, loomsluieraars, loonarbeiders, vervoerders langs de weg en te water enz. worden momenteel vastgesteld door het Directoraat-Generaal van de Prijzen op grond van voorstellen en calculaties van de vakgroepen van belanghebbenden. De belangen van degenen, aan wie de diensten worden verleend en die derhalve de prijzen hebben te betalen, worden alleen waargenomen door het Directoraat-Generaal van de Prijzen.

Uiteraard is deze toestand voor den landbouw onbevredigend. Invloed op de vaststelling van de onderhevige prijzen is alleen mogelijk door aan het Directoraat-Generaal van de Prijzen documentatie te verschaffen over de kosten van deze diensten. Daar bijna elk gebied van het industrieel, verkeers- en handelsapparaat, voorts over het van belang is voor den landbouw, voor een gedeelte wordt bestreken door coöperaties is de mogelijkheid tot documentatie op dit terrein voor den landbouw aanwezig.

Evenals de documentatie op het gebied van de productiekosten van landbouwproducten is opgedragen, door Overheid en landbouworganisaties gezamenlijk, aan het L.E.I., zoo ligt het voor de hand dit ook te doen met de kostprijs-onderzoekingen op dit terrein. Er ontstaat zoodoende een sluitend geheel betreffende kosten van landbouwproducten tot in details en nam van het begin van de productie tot het product aan den consument is afgeleverd.

Deze werkzaamheden behooren n.i. niet direct tot het terrein van de landbouworganisatie. Deze laatste handteert het zoo objectief mogelijk verzamelde en bewerkte documentatiemateriaal in de onderhandelingen met de andere belanghebbenden en het Directoraat-Generaal van de Prijzen.

Het komt mij daarom voor, dat het gewenscht is, dat de landbouworganisatie - in casu de stichting voor den landbouw - het L.E.I. in het algemeen / tot het verzoek richt en zich op dit terrein bij voortdurende te documenteeren. Ik kan dit verzoek dan ter beoordeeling aan het Bestuur van het L.E.I. voorleggen.

In mijn onderhoud met den Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening i.l. is mij gebleken, dat deze op het standpunt staat, dat het werkterrein van het L.E.I. ook de industriele verwerking en handel in landbouwproducten behoort te omvatten.

Veronderstellen wij dat het bestuur van het L.E.I. zich met deze opvatting kan vereenigen, dan lijkt mij de beste gang van zaken, dat de landbouworganisatie tevens concreet een opdracht geeft voor het onderzoeken van een bepaald onderwerp.

Den Haag, 26 Juli 1945.

J. Herring.